

krigen, så jeg vil koncentrere mig om indenrigs-politikken i det, jeg siger noget om.

Vi er ikke bundet af særlige hensyn til organisationer eller bevægelser, sagde statsministeren i åbningstalen. Nej, det tror vi på. Men vi lægger også mærke til, at statsministeren intet sagde om hensynet til de private firmaer, som regeringen har forgyldt, lige siden den kom til magten.

Og nu vil regeringen så sætte kronen på værket med en strukturreform, der totalt ændrer det danske samfund og åbner for omfattende privatiseringer. Rigmandsregeringens venner, ISS, Falck osv., kan næsten ikke få armene ned af bare jubel.

Regeringen lægger afgørende vægt på tryk-
hed for de ansatte, sagde statsministeren. Finansministeren har da også lovet, at alle følger med, når opgaverne bliver flyttet rundt. Men hvad så dagen efter, at opgaverne er flyttet? spørger de ansatte meget naturligt.

Hvor mange skal fyres for at betale udgifterne til strukturreformen? Og de, der bevarer deres job, hvordan bliver deres løn- og arbejdsvilkår? Det ville finansministeren ikke svare på, da FIT for nylig holdt en konference om de personalepolitiske konsekvenser. Så jeg håber, at statsministeren i dag vil svare på, hvad de flere hundredtusinder offentligt ansatte kan forvente.

Forbundet af Offentligt Ansatte har stillet tre meget konkrete spørgsmål fra deres kongres i dag til statsministeren.

For det første: Vil regeringen sikre, at de ansattes løn- og ansættelsesvilkår ikke forringes efter det tidspunkt, hvor virksomhedsoverdragelsesloven ikke længere sikrer de ansattes hidtidige vilkår?

For det andet: Vil regeringen sikre, at der både på dette års finanslov og de følgende finanslove afsættes midler til at udvikle de ansattes kompetencer til at varetage nye opgaver i en ny struktur?

Og for det tredje: Vil regeringen sikre, at de mange og store ekstraordinære udgifter, som følger med omstillingen af 800.000 offentlige arbejdspladser, ikke finansieres gennem f.eks. afskedigelser af de ansatte i de følgende år?

Hvis regeringen mener sine ord om tryk-
alvorligt, så burde det jo ikke være svært at svare på spørgsmålene. Men jeg kan nu godt forstå de offentligt ansattes utryghed, for samme dag som statsministeren holdt sin åbningstale kunne man læse i Politiken, at socialministeren åbent drømte om minimalstaten:

»Jeg mener, kommunerne skal koncentrere sig om deres kerneopgaver, nemlig at være myndighed, visitere de ældre – og så overlade til forskellige leverandører at levere den hjemme-hjælp.«

Klarere kan det ikke siges.

Kl. 11.45

Det kan godt være, at de offentligt ansatte også er ansat dag et efter strukturreformen, men derefter ønsker regeringen, at private firmaer skal overtage en stor del af den offentlige sektor. Selv omsorgen for alkoholikere, narkomaner, hjemløse og andre, der er helt afhængige af samfundets hjælp, har vi tidligere hørt, at regeringen mener skal gøres til en vare, som man kan tjene penge på.

Regeringens forslag til strukturreform er en så omfattende ændring af det danske samfund, at vi mener, at borgerne i Danmark skal have mulighed for at tage stilling. Regeringen har ikke på noget tidspunkt spurgt, om et flertal i Danmark ønsker en afvikling af velfærdssamfundet med omfattende privatiseringer. Det var ikke på dagsordenen under sidste valgkamp, men hvis statsministeren ikke tør tage et valg nu, må vi have en folkeafstemning om strukturreformen.

Det skal ikke være en folkeafstemning om at bevare alt, som det er i dag. Det er der ingen der ønsker, og der er alt for mange, der kommer i klemme i systemet i dag. Men hvis vi får forkastet regeringens og Dansk Folkepartis totale om-lægning af samfundet, kunne vi i stedet bruge de mange ressourcer i de kommende år til at udvikle velfærdssamfundet med ordentlige, gennemarbejdede reformer, hvor både ansatte og brugere bliver involveret i at diskutere, hvor problemerne er, og kommer med forslag til løsninger. Vi tror nemlig på, at vi skal udvide demokratiet, hvis vi vil skabe et bedre samfund.

I Enhedslisten ønsker vi at gå den modsatte vej af regeringens. Vi har lyttet til de mange borgere og ansatte, der ønsker flere hænder og mere tid i stedet for regeringens færre hænder og mindre tid. Vi ønsker et samfund, hvor alt ikke gøres op i penge, men hvor vi i stedet prioriterer omsorgen for vore børn, syge og ældre.

800.000 er sat uden for arbejdsmarkedet, så der er ressourcer nok til at skabe værdige forhold. Samtidig kan vi forebygge den nedslidning, der gør, at alt for mange bliver udstødt fra arbejdsmarkedet i en alt for tidlig alder, og det koster ikke samfundskassen noget. Vi skal bare bruge dagpengene aktivt til at ansætte folk på